

21. Apr. 1842

FACTS

Date:

21. Apr. 1842

Page number:

Dagbog A, side 18

TRANSCRIPTION

21 April store Bededags Aften.

Jeg maa dog ogsaa mindes denne Dag, da jeg malede Gaasetaarnet;¹ jeg har sjældent følt en saadan Glæde over noget af mit Arbeid, som over dette; det er mig som jeg havde været der, som jeg godt kjendte det, og jeg har jo aldrig seet det. Jeg kan godt føle, hvor nyttigt det er mig at male dette Stykke. – Jeg vil gaae op paa Volden nu at høre Byens mange Klokker ringe, blande mig i Sværmen og være glad, som man har Lov til, naar man har anvendt sin Dag vel. Idag er Orla Lehmann² kommet ud af sit Fængsel igjen. – –

¹ Statens Museum for Kunst (KMS6731; Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, nr. 114.

² Politikeren Orla Lehmann var blevet idømt tre måneders fængsel for i en tale at have kritiseret enevælden.

18. den trædte ind. Min kjære, ikke sige af Angst for Ligevad, min havde
drevet sig op for at see til ham. Jeg laa og græd, min satte sig paa Kanten
af Sengen og jeg hvilede mit Hoved mod hendes bryst og Bøst, min had
til Gud for at Bønnegsagde mig. Fader var ikke mere levende. Længe sad
min her mig, og vil aldrig glemme det, min kyssede mig og bad mig
Længe mig til at sige, saa end sin engang til den stakkels Ligevad og
forlad os derfra. - Saaledes er mangen. Det gælt for mig, at jeg er sendt
ind med Kinderne paa den maade Hovedpude, og jeg takker Gud derfor.
Saa længe jeg kan græde er det dog meget Rørlighet til hage i mig, og
det kan vel siges, at Natten hinanden afklare, naar Bøst tænder bren.
Det paa Kinderne og vi føle os bedne, at vi ikke længere behøve afskille
og skamme os, naar vi skulle see Anden: Digt, ja, jeg kunde ønske
mit Anden lyst som den klare Dag, og skjøndt den er Tving, jeg ikke
kan sige Aluender, saa er det dog Bøst, som jo er søgt til Hagen,
og hvad Ondt, man har tilstaaet et Menneske har man tilstaaet Men-
neske slægten.

21. April, den Dødsdags Aften.

Jeg maatte dog ogsaa minde den Dag, da jeg en elsket Gaasiteernek og jeg har spjæl
Bøst følt en saadan Glæde over noget af mit Arbeid, som end ikke; det er mig
som jeg havde sandt det, som jeg godt kjendte det, og jeg har jo aldrig set det.
Jeg kan godt føle, hvor nyttigt det er mig at male Lette Skikkelser. - Jeg vil gaa og
paa Vælden om at høre Bøst mange Klokkes ringe, blandt mig i Træerne
og være glad, som man har det til, naar man har anvendt sin Dag vel.
Jeg er Omtale Lægen om kommet ind af det Tøngsøl iegen. -

23. April.

Jeg sprangte jeg har Tani Tørval; jeg var hest derhen med Tante Thea og
Kadet Nergaard. Om Eftermiddagen spadserede vi ind til Kalkbrændet,
ogsaa Aftenen til brøgte jeg den. Megetlig kjenner man den dag mig fordi
jeg kunde see hende og tale med hende. Jeg vil og kan ikke frie til
hende; men tænke paa hende det vil jeg og glæde mig dermed. Min
maa ogsaa komme mig mere imøde, inden jeg bliver et saadant Skind;
venlig og blid er min, men min er selv slægt og giver ikke meget Skind
i Hensende til at forlaane sig, uden at have vel overvejet det; min
er vist ogsaa alder end jeg. Bøst med alle Tanker om Forladelse, jeg vil
saml minde Tanker til mit Maleri, min Kjærlighed til hende, som jeg tør